

1236. Защо пенадълната свѣтлина е вредителна за окото? — Защото очната нерва са стрѣлва отъ множество зари прѣди зѣницата да има време да са скрати или да са стѣгне.

1237. Защо запалената свѣщъ пенадълно внесена въ спалната ни причинява болка на очитъ? — Защото въ тѣмнината зѣницата са разширочаява силно отъ внесенната свѣщъ, и презъ нея като преминава твърдѣ много свѣтлина, причинява ѝ болка.

1238. Защо подиръ нѣколко минути можемъ да търпимъ същтината на запалената свѣщъ? — Защото зѣницата са стиска комахай за единъ мигъ, и са припособявя на толкозите свѣтлина, колкото пада съ окото.

1239. Защо самата свѣтлина кара зѣницата да са стиска? — Защото силната свѣтлина раздръзня мяржата и туй раздръзнянье са придава па джгата, въ срѣдата на която са намѣрва зѣницата. Поради което и тя са стиска.

1240. Защо вечеръ кога запалимъ свѣщъ не можемъ да видимъ нищо изъ стапть на улицата? — Защото зѣницата свита отъ влиянието на свѣтлината на свѣщта е твърдѣ малка. Тогасъ тя не може да сбере разсѣяннитѣ зари на слабата свѣтлина, която излѣзва отъ предметитѣ, които са намѣрватъ на улицата. Тѣй, тѣзи предмети са не видятъ. А отъ улицата напротивъ е видѣть много хубавѣ всичко що става въ стаята.

1241. Защо като излѣзвамъ изъ хубавѣ осветлена стая ишъ ний не можемъ да видимъ нищо? — Защото зѣницата на окото, свита надъ влиянието на свѣтлината е твърдѣ малка. Като таквазъ, тя не може да сбере въ тѣмнината толкозъ зари, колкото сѫ по-трѣбни за вижданье на предметитѣ.

1242. Защо виждами по-добре подиръ нѣколко време? — Защото зѣницата малко по малко са разширява и пропушта въ очитъ по-много разсѣянни зари.

1243. Ако гледдами нѣколко време върху бляскавото сълнце или върху силенъ огнь, защо всичкитѣ други предмети ни ся видятъ тѣмни? — Защото зѣница та въ тозъ случай до толкозъ са стиска, щото про-